

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 20 נובמבר 2019
2

לפני:
כב' השופט אסף הראל
נציג ציבור (עובדים) מר יהודה פיגורה
נציג ציבור (מעסיקים) מר אבי פרלה

התובע סעיד אבו פארס
ע"י ב"כ: עו"ד ז' כמאל

-

הנתבעים 1. מדינת ישראל
2. סער הראל
הנתבעים 1-2 ע"י ב"כ: עו"ד נ' ח'ורי

3. ג'והרה מנסור

3
4

פסק דין

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

1. התובע עותר כי נורה למשרד החינוך לאפשר לו לשוב לתפקידו כמנהל בית הספר היסודי ב' על שם פארוק שכידם בעוספיה (להלן – בית הספר), תפקיד אשר לטענתו זכאי היה למלא החל מתחילת שנת הלימודים תשע"ח. הוא עותר שנורה על ביטולה של החלטה מיום 15.6.17 של מנהל מחוז חיפה של משרד החינוך - ד"ר סער הראל (להלן – מנהל המחוז) - שם נקבע כי התובע לא ישוב לנהל את בית הספר. עוד עותר התובע לחייב את משרד החינוך לשלם לו פיצוי בגובה 240,000 ש"ח בגין התקופה בה שהה בחופשה ללא תשלום, תוך טענה כי הסכים לצאת לחופשה זו עקב הטעיה מצד משרד החינוך. הנתבעים – משרד החינוך, מנהל המחוז, וכן ג'והרה מנסור המשמשת כיום מנהלת בית הספר - מכחישים את טענות התובע ואת זכאותו לסעדים להם הוא עותר.

2. על התשתית העובדתית הבאה לא הייתה מחלוקת. על פי תשתית עובדתית מוסכמת זו, התובע הוא יליד 1960 ומועסק ע"י משרד החינוך כעובד שכיר בתפקיד של עובד הוראה. התובע מתגורר בעוספיה. הוא שימש בפועל כמנהל בית הספר מאז 1.9.11. לפני כן שימש כממלא מקום מנהל בית הספר במשך חצי שנה ולפני כן, במשך 10 שנים, שימש כסגן מנהל בית הספר. בבית הספר לומדים כ 300 תלמידים; מלמדים

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1 בו כ- 30 מורים; מתוכם 28 הן מורות. התלמידים מתגוררים ביישוב עוספיה. המורות
2 מתגוררות ביישובים שונים. המפקח הכולל של בית הספר מטעם משרד החינוך
3 בתקופה הרלוונטית היה יוסי שטרית (להלן – המפקח).
4
- 5 3. אין חולק גם על כך שביום 24.2.16 בשעות הלילה הפיץ התובע בטעות סרטון
6 ממכשיר הטלפון הנייד שלו לקבוצת מורי ומורות בית הספר בישומון "וואטסאפ".
7 בסרטון נראה איבר מינו של התובע במצב זקפה. הסרטון מצא את דרכו גם לתושבי
8 עוספיה; לחלק מהורי התלמידים; וגם לחלק מהתלמידים. לאחר משלוח הסרטון ע"י
9 התובע, החליט התובע לצאת לחופשה ולא עבד בפועל.
10
- 11 4. בפגישה ביום 18.4.16 שקיים התובע עם מנהלת מחוז חיפה של משרד החינוך
12 דאז, רחל מתוקי ז"ל ובנוכחות גורמים נוספים, נדונה האפשרות של חזרת התובע
13 לניהול בית הספר; הוסבר לתובע כי יש חשש אצל מורים והורים מחזרתו לבית הספר;
14 צויין בפניו כי אין מניעה חוקית לחזרתו לניהול בית הספר אלא רק מניעה מוסרית
15 ערכית. בסופו של דבר הוחלט כי התובע ישוב לנהל את בית הספר (נספח ב' לכתב
16 התביעה). ביום 20.4.16 חזר התובע לראשונה לבית הספר לאחר יציאתו לחופשה
17 בעקבות משלוח הסרטון. חלק מהמורים וההורים התנגדו לכך. חלק מהמורות לא
18 הגיעו לאחר שהסתדרות המורים התירה להן לעשות כן; וחלקן עזבו את בית הספר
19 באותו יום. חלק מההורים אספו את ילדיהם מבית הספר ומשרד החינוך הודיע על
20 סיום הלימודים באותו יום בשעה 9:00.
21
- 22 5. בפועל לא חזר התובע לנהל את בית הספר מאז האירוע של משלוח הסרטון.
23 התובע הודיע שישוב לנהל את בית הספר בשנת הלימודים תשע"ז. לקראת שנת
24 הלימודים תשע"ז לא התנגד משרד החינוך לחזרתו של התובע לניהול בית הספר. ביום
25 10.7.16 התקיימה פגישה של התובע עם המפקח ועם לאה יגור – רכזת פיקוח יסודי,
26 שם דובר על היערכות התובע לקראת פתיחת שנת הלימודים תשע"ז. המפקח ציין בפני
27 התובע כי יהיה על התובע לקיים שיחות עם המורים ועם ועד ההורים מאחר ויש
28 התנגדות לחזרתו; וכי יהיה עליו להגיש תוכנית עבודה (נספחים ד'-ו' לכתב התביעה).
29 ביום 21.7.16 שלח המפקח מכתב לתובע שם ציין כי התובע לא עדכן אותו על מפגש שלו
30 עם ועד ההורים וכי קיים משבר עם ההורים (נספח ז' לכתב התביעה).
31

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1 6. ביום 7.8.16 הגיש התובע בקשה לצאת לחופשה ללא תשלום (להלן – חל"ת).
2 בבקשה ציין התובע כי הנימוקים לה הם "לפי הצעת מנהלת במחוז גב' רחלי מתוקי
3 ובנוכחות גב' איה חיר אלאדין מנהלת אגף החינוך הדרוזי והצ'רקסי" (נספח ט' לכתב
4 התביעה). בקשת החל"ת אושרה ע"י משרד החינוך (נספח י' לכתב התביעה) והתובע
5 שהה בחל"ת בפועל מאז יום 1.9.16 ועד 31.8.17.
6
- 7 7. בחודש 2/17 ואח"כ גם בחודשים 4-5/17 הודיע התובע למשרד החינוך על כוונתו
8 לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת (נספח י"א לכתב התביעה). בעקבות הודעה
9 זו של התובע הציע לו משרד החינוך, ביום 18.5.17, לא לשוב לניהול בית הספר בתום
10 החל"ת אלא תחת זאת להשתבץ בשנת הלימודים תשע"ח בתפקיד מדריך מחוזי
11 בארבעה ימי הדרכה וכי ישלים את יתרת המשרה (עד משרה מלאה) בשעות הוראה
12 במרכז פסג"ה (נספח י"ב לכתב התביעה). התובע דחה את ההצעה (נספח י"ג לכתב
13 התביעה).
14
- 15 8. ביום 1.6.17 זומן התובע בכתב לשימוע ע"י מנהל המחוז, בענין דרישת התובע
16 לשוב ולנהל את בית הספר. בזימון נרשם כי משרד החינוך סבור שחזרתו לניהול תגרום
17 לקריסת בית הספר לאור התנגדות המורים וההורים (נספח י"ח לכתב התביעה).
18 למכתב צורף מכתב של וועד ההורים ומכתב בחתימת רוב מורות בית הספר – שני
19 המכתבים מיום 20.4.17 – בהם מובעת התנגדות לחזרת התובע לניהול בית הספר
20 (נספחים י"ד ו- ט"ו לכתב התביעה). התובע השיב בכתב לזימון לשימוע וציין, בין
21 היתר, כי אין למנהל המחוז סמכות לקיימו (נספח י"ט לכתב התביעה). ביום 8.6.17
22 התקיימה שיחה בנוכחות מנהל המחוז, המפקח, ב"כ התובע והתובע עצמו. התובע טען
23 באותה שיחה, בין היתר, כי אין מניעה שישוב לנהל את בית הספר שכן כך סוכם עם
24 מנהלת המחוז הקודמת.
25
- 26 9. בעקבות השיחה שהתקיימה ביום 8.6.17 נתן מנהל המחוז החלטה בכתב ביום
27 15.6.17 שם קבע כי התובע לא ישוב לנהל את בית הספר ויוכל לשמש, אם ירצה,
28 כמדריך מחוזי (נספח א' לכתב ההגנה). התובע הודיע למשרד החינוך ביום 19.6.17 כי
29 השימוע היה פגום וכי יתייצב לעבודה כמנהל בית הספר ביום 1.9.17 (נספח כ"ב לכתב
30 התביעה).
31

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

10. בהעדרו של התובע מניהול בית הספר, החל מחודש 2/16, מנהל בית הספר בפועל ע"י הנתבעת 3, ג'והרה מנסור (להלן – ג'והרה), אשר היתה סגניתו של התובע כאשר שימש בפועל כמנהל בית ספר.
11. מטעמו של התובע העידו התובע עצמו; איה ח'יר אלדין, מנהלת אגף החינוך הדרוזי והצירקסי במשרד החינוך (להלן – אלדין); פואד אבו פארס, בן דודו של התובע (להלן – פואד); עו"ד תמי אולמן, אשר שימשה באת-כח התובע בתקופה עובר ליציאתו לחל"ת (להלן – אולמן); וחיים יעקב, סגן מנהל מחוז חיפה לענייני מינהל במשרד החינוך (להלן – יעקב). מטעם משרד החינוך ומנהל המחוז העיד המפקח.
12. לאחר שנתנו את דעתנו לכלל טענות הצדדים ולכלל הראיות שהוצגו בפנינו, באנו לכדי מסקנה כי יש לדחות את התביעה.
- אופיה של הביקורת השיפוטית על החלטת מנהל המחוז**
13. השאלה העומדת לבחינה היא האם יש מקום להתערב בהחלטתו של מנהל המחוז מיום 15.6.17, שם החליט כי התובע לא ישוב לנהל את בית הספר בתום החל"ת (להלן – ההחלטה). החלטת מנהל המחוז היא החלטה שעניינה שינוי הצבתו של התובע בתפקיד מסויים אותו מילא במערכת החינוך. החלטה בדבר הצבת עובד בתפקיד מסויים היא החלטה שהיא חלק מזכות היתר של המעסיק לנהל את המפעל. ההחלטה היא גם החלטה מינהלית. לזאת יש להוסיף כי לא מדובר בהחלטה מינהלית רגילה, אלא כזו שנתקבלה בתחום מקצועי הנוגע לניהול מערכת החינוך. תחום זה מופקד בידי משרד החינוך ובית הדין לא ינהל את מערכת החינוך במקומו.
14. חרף זאת, אין לומר כי ההחלטה חסינה מביקורת שיפוטית. זאת מאחר והחלטה כזו צריכה להתקבל בצורה סבירה, שקופה, בתום לב ולאחר שמיעת עמדת העובד, ותוך עמידה בכללי המשפט המינהלי (ע"ע (ארצי) 14039-07-11 סולטני – מדינת ישראל, פסי' 62 (19.12.2013)). בית הדין רשאי להתערב בהחלטות מסוג זה במקרים המתאימים. במקרה דנן, אין להתערב בהחלטה. זאת בהיותה סבירה, מידתית וכזו שנתקבלה לאחר הליך פרוצדורלי תקין.
15. בבואנו לבחון את ההחלטה, חשוב להדגיש כי מותר לכל אדם, כולל התובע, לצלם עצמו בחדרי חדרים. זאת, גם במצבים אינטימיים. אין מניעה לכך ועצם הצילום

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 של המצב האינטימי איננו יכול להוות טעם למנוע מהתובע מלשוב לבית הספר כמנהל.
2 הסוגיה העיקרית בהליך כאן אינה העובדה שהתובע צילם עצמו במצב אינטימי, אלא
3 שאותו סרטון – עם הצילום האמור - הופץ. לא פעולת ההפצה היא החשובה כאן, שכן
4 אין מחלוקת כי הפצת הסרטון ע"י התובע למורי בית הספר נעשתה בטעות. אף כי
5 הדבר נעשה בטעות, לא ניתן להתעלם מהתוצאה שבה סרטון עם תוכן מיני של התובע
6 הופץ בשגגה על ידו למורי בית הספר. בהמשך גם מצא הסרטון את דרכו לגורמים
7 אחרים בקהילה, לרבות הורי התלמידים והתלמידים עצמם. ההשפעה של הפצת
8 הסרטון על יכולתו של התובע לנהל את בית הספר, היא הסוגיה המרכזית בהליך כאן.

9

השפעת הפצת הסרטון

10

11 16. מהראיות שהוצגו בפנינו עולה כי הפצת הסרטון גרמה לטלטלה רבתי בבית
12 הספר: הן אצל צוות המורים, הן אצל התלמידים, והן אצל הוריהם. הדבר נלמד
13 מאירועים שהתרחשו בימים שלאחר הפצת הסרטון וכן בחודש 4/16, עת החליט התובע
14 לשוב לבית הספר כמנהל.

15

16 17. ביום 25.2.16, יום לאחר הפצת הסרטון, הגיע התובע לבית הספר, אולם עקב
17 ההתנגדות שעוררה הפצת הסרטון אצל המורות בבית הספר, נאלץ התובע לשוב לביתו.
18 ביום 26.2.16 הגיע התובע לבית הספר, ושוב נאלץ לחזור לביתו לאחר שנציגות המורות
19 ביקשה זאת ממנו. בפגישה שנערכה ביום 28.2.16 בנוכחות המפקח, ג'והרה (בתפקידה
20 כסגנית מנהל בית הספר), המפקחת על היועצות במגזר הדרוזי, מנהל מחלקת החינוך
21 ברשות המקומית ומנהל השירות הפסיכולוגי ברשות המקומית, נדון המצב בבית הספר
22 בעקבות הפצת הסרטון. כעולה מפרוטוקול הפגישה, דיווחה ג'והרה כי ביום 25.2.16,
23 יום לאחר הפצת הסרטון, היה צוות המורים בהלם מהסרטון; המורות היו נסערות
24 מאוד, עת שהתובע הגיע לבית הספר לאחר הפצת הסרטון והתנהג בצורה רגילה; ואף
25 התובע היה נסער לאחר שהתברר לו לראשונה באותו יום על הפצת הסרטון. היא
26 הוסיפה ודיווחה כי ביום 26.2.16 הגיע התובע לבית הספר והדבר הסעיר מאוד את
27 המורות שביקשו ממנו לעזוב; וכי תלמידים פנו למזכירות ושאלו האם התובע יוחלף.
28 מנהל מחלקת החינוך דיווח כי "יש המון כעס מההורים והלם טוטאלי" ממעשהו של
29 התובע, וכי לדעת ההורים הוא לא יכול להמשיך לנהל את בית הספר וההורים מצפים
30 שישעה עצמו, אחרת יעבירו את ילדיהם לבית ספר אחר (סעיפים 12 ו-16-18 לתצהיר
31 המפקח; סיכום ישיבה מיום 28.2.16 – נספח ג' לתצהיר המפקח). על הטלטלה שפקדה
32 את בית הספר בעקבות הפצת הסרטון ניתן אף ללמוד מדברי התובע, בעת פגישה

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1 שנערכה ביום 28.2.16 בינו לבין המפקח, המפקחת על היועצות במגזר הדרוזי, ומנהל
2 השירות הפסיכולוגי ברשות המקומית, שם ציין התובע כי לאחר שנודע לו על הפצת
3 הסרטון "קרה מבול, רעידת אדמה" וכי "הכל התפוצץ". לאור טלטלה זו בבית הספר,
4 הציע התובע שישעה עצמו (סעיף 20 ונספח ד' לתצהיר המפקח).
5
6 18. לאור ראיות אלו, אנו קובעים כי כבר בימים שמיד לאחר הפצת הסרטון חש
7 צוות המורים - שהיה נסער מהסרטון - כי לא ניתן לקבל את נוכחות התובע בבית
8 הספר. אף התובע הסכים לכך עת עזב את בית הספר בעקבות בקשת המורים, הן ביום
9 25.2.16 והן ביום 26.2.16 ואף הציע להשעות את עצמו. התובע נהג כך בפועל, עת לא
10 הגיע לנהל עוד את בית הספר מאותו מועד. אף הורי התלמידים חשו כעס והיו בהלם,
11 וסברו שהתובע לא יוכל להמשיך בתפקידו. גם אצל התלמידים עורר מצב זה חוסר
12 בטחון באשר לשאלת המשך כהונת התובע בתפקידו.
13
14 19. הסערה בה היו נתונים המורים, הורי התלמידים והתלמידים עצמם בעקבות
15 הסרטון שהופץ, לא שככה בימים שלאחר הפצתו. על כך אנו למדים מהאירועים
16 שהתרחשו בבית הספר ביום 20.4.16. לא היתה מחלוקת כי בתאריך זה חזר התובע
17 לראשונה לבית הספר אחרי יציאתו לחופשה בעקבות משלוח הסרטון. חלק מהמורים
18 וההורים התנגדו לכך. חלק מהמורות לא הגיעו לאחר שהסתדרות המורים התירה להן
19 לעשות כן; וחלקן עזבו את בית הספר באותו יום. חלק מההורים אספו את ילדיהם
20 מבית הספר ומשרד החינוך הודיע על סיום הלימודים באותו יום בשעה 9:00.
21
22 20. על הסערה שעוררה חזרת התובע לבית הספר ביום 20.4.16 אצל המורים,
23 ההורים והתלמידים, ניתן ללמוד מדו"ח בכתב שערך המפקח ביום 20.4.18 (סעיפים
24 24-27 ונספח ז' לתצהיר המפקח; עדותו בעמוד 43 לפרוטוקול). מדו"ח זה עולה כי
25 התובע שהה במשרדו ולא טרח לצאת למפגש עם התלמידים במסדר הבוקר. חלק
26 מההורים הגיעו לבית הספר לקחת את ילדיהם וחלק כלל לא שלחו אותם לבית הספר;
27 15 מורות לא הגיעו לעבודה במחאה על חזרת התובע לבית הספר, והדבר נעשה בתיאום
28 ובהמלצת הסתדרות המורים; בהמשך היום עזבו עוד שבע מורות נוספות את הכיתות
29 והסתגרו בחדרה של סגנית המנהל, לאחר שהיו נתונות ללחץ מצד ההורים ויתר
30 המורות; נציגי ועד ההורים היישובי והמוסדי הגיעו לבית הספר והתכנסו לפגישה עם
31 התובע והמפקח, שם הבהירו נציגי ועד ההורים לתובע כי אינם מסכימים לחזרתו וכי
32 היה עליו לפרוש, והתקפות ההורים כלפיו גרמו לתובע מצוקה קשה; ובשער בית הספר

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1 היתה התקהלות של הורים שהביעו כעס על חזרת התובע ואיימו להוציאו בכח מבית
2 הספר. בנסיבות אלו, ניתנה להורים הודעה על סיום יום הלימודים, כך שעד השעה
3 10:00 נשלחו כל התלמידים לבתיהם.
4
- 5 21. תגובות אלו של מורי בית הספר והורי התלמידים בעקבות הפצת הסרטון הן
6 טבעיות, והתובע, בעצם הסכמתו שלא להגיע עוד לעבודתו כמנהל בית הספר, הבין
7 אותן בזמן אמת כאמיתיות. בתור מנהל בית ספר נדרשים מהתובע סמכותיות
8 ומקצועיות כלפי המורים והתלמידים; יכולת לאכוף את הוראותיו; ויכולת לעורר
9 אצלם יראה וכבוד. הפצת הסרטון פגעה קשות בכל אלה. כהרף עין, החומות שהיו
10 אמורות להתקיים בין התובע והכפופים לו, חומות המאפשרות את הניהול ואת יצירת
11 הסמכות – התמוטטו. זאת מאחר והציבור הרחב של המורים, ההורים וחלק
12 מהתלמידים, הוכנס לתוך חדרי חדריו של התובע, לסיטואציה מינית שלו, שבמצב
13 הדברים הרגיל אותו ציבור לא היה אמור להחשף לה (ראו מכתב מורות בית הספר מיום
14 20.4.17 למנהל המחוז – נספח ט"ו לתצהיר התובע; מכתב ועד ההורים מיום 20.4.17
15 למנהל המחוז – נספח י"ד לתצהיר התובע; מסרון ששלחו מורות בית הספר ביום
16 2.6.16 למנהלת המחוז לשעבר, הגב' מתוקי ז"ל ואל המפקח – נספח ח' לתצהיר
17 המפקח).
18
- 19 22. עצם העובדה כי משלוח הסרטון ע"י התובע נעשה בטעות או – כטענת התובע
20 שכלל לא הוכחה – שהיו מורים שהפיצו אותו הלאה לאנשים אחרים בישוב בניגוד
21 לסעיף 5א לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח – 1998, אינה מאיינת את השפעת
22 משלוח הסרטון. השפעה זו מוצאת ביטויה בפגיעה קשה בתדמית התובע; בסמכותו
23 המקצועית; וביכולתו להנהיג את בית הספר. הפגיעה הקשה הזו נובעת מהאופן בו
24 נתפס הסרטון אצל האנשים אליו הופץ.
25
- 26 **ההזדמנויות שניתנו לתובע על ידי משרד החינוך לשוב ולנהל את בית הספר לאחר**
27 **הפצת הסרטון**
- 28 23. כפי שהוברר בפנינו, על אף ההשלכות הקשות של הפצת הסרטון על האוירה
29 בבית הספר, לא מיהר משרד החינוך לקבוע כי התובע לא יוכל להמשיך לנהל את בית
30 הספר. תחת זאת, מהראיות עולה כי משרד החינוך גילה כלפי מצבו של התובע אורך
31 רוח ורגישות, וביקש למצות את האפשרות – לאחר הפצת הסרטון – כי התובע ימשיך
32 לנהל את בית הספר. התנהלות זו של משרד החינוך נתנה ביטוי לעובדה כי עצם הכנת

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1 הסרטון על ידי התובע, או העובדה כי זה הופץ בשגגה על ידי התובע למורי בית הספר,
2 אין בהם כשלעצמם לפסול את התובע משמש מנהל בית הספר. היא ביטאה גם את
3 העובדה כי משרד החינוך ראה בתובע מנהל מוצלח (עדות המפקח בעמוד 40
4 לפרוטוקול). הדגש ששם משרד החינוך בהתנהלותו מול התובע היה בצורך לבחון את
5 השאלה אם הפצת הסרטון מונעת מהתובע ליצור – במסגרת תפקידו כמנהל – את
6 השותפויות הנדרשות עם מורי בית הספר והורי התלמידים והאם יש בה כדי למנוע
7 ממנו להוביל ולהנהיג את בית הספר.
8
- 9 24. לשם כך, העניק משרד החינוך לתובע שתי הזדמנויות במהלך שנת 2016 לשוב
10 ולנהל את בית הספר. בדרך התנהלות זו של משרד החינוך, פעל המשרד בהתאם לדין.
11 יתרה מזו, המשרד הפגין באופן התנהלותו זו מתינות והתחשבות ניכרת בזכויות התובע.
12 לא היה כאן כלל וכלל מקרה שבו מיהר משרד החינוך לקבל החלטות נמהרות ביחס
13 לתובע, ועל כך יש לשבח את משרד החינוך.
14
- 15 25. ההזדמנות הראשונה שהוענקה לתובע – לאחר הפצת הסרטון – לשוב לתפקידו
16 כמנהל בית הספר, היתה במהלך פגישה ביום 18.4.16 שקיים התובע עם מנהלת מחוז
17 חיפה של משרד החינוך דאז, רחל מתוקי ז"ל ובנוכחות גורמים נוספים, ביניהם
18 המפקח. אין מחלוקת כי באותה פגישה נדונה האפשרות של חזרת התובע לניהול בית
19 הספר; הוסבר לתובע כי יש חשש אצל מורים והורים מחזרתו לבית הספר; וצויין בפניו
20 כי אין מניעה חוקית לחזרתו לניהול בית הספר אלא רק מניעה מוסרית ערכית. בסופו
21 של דבר הוחלט כי התובע ישוב לנהל את בית הספר (נספח ב' לכתב התביעה; עדות
22 המפקח בעמודים 39-40 לפרוטוקול). בעקבות אותה החלטה, חזר התובע לבית הספר
23 ביום 20.4.16. כפי שקבענו לעיל, נסיון זה לחזור ולנהל את בית הספר נדון לכשלון עקב
24 התנגדותם הנחרצת של מורי בית הספר והורי התלמידים.
25
- 26 26. אף כי חזרתו של התובע לבית הספר ביום 20.4.16 גרמה למהומה בבית הספר
27 שלא אפשרה קיום לימודים באותו יום, לא מיהר משרד החינוך להגיע למסקנה כי יש
28 למנוע מהתובע לחזור ולנהל את בית הספר. אין חולק כי התובע הודיע למשרד החינוך
29 שישוב לנהל את בית הספר בשנת הלימודים תשע"ז. על פי המפקח – וגרסתו לא נסתרה
30 – היה הדבר בחודש מאי 2016 (סעיף 28 לתצהיר המפקח), היינו לאחר יום 20.4.16 בו
31 ניסה התובע – ללא הצלחה – לשוב לניהול בית הספר. אין מחלוקת גם כי לקראת שנת
32 הלימודים תשע"ז לא התנגד משרד החינוך לחזרתו של התובע לניהול בית הספר. משרד

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 החינוך - שהיה ער להתנגדות אצל המורים והורי התלמידים בכל הנוגע לחזרת התובע
2 לנהל את בית הספר - דרש מהתובע להיערך לקראת תחילת שנת הלימודים תשע"ז
3 בבית הספר. עיקר הדגש שהושם על ידי משרד החינוך אז היה כי התובע ישקם את
4 היחסים הרעועים עם מורי בית הספר וועד ההורים, על מנת ליצור עמם שותפות
5 שתאפשר את המשך ניהול בית הספר על ידו (סעיף 30 לתצהיר המפקח; עדותו בעמוד
6 42 לפרוטוקול). זאת לאור העובדה כי ההתנגדות של המורים וההורים לשובו של
7 התובע לתפקיד מנהל בית הספר, לא שכחה מאז פרסום הסרטון וגם לא מאז נסיון
8 התובע לשוב לתפקיד ביום 20.4.16. כך, למשל, ביום 2.6.16 שלחו מורות מבית הספר
9 הודעה – באמצעות מסרון - למנהלת המחוז דאז ולמפקח, שם ציינו כי הן מתנגדות
10 בתוקף לשובו של התובע לתפקיד מנהל בית הספר בשל סיבות מוסריות וערכיות; כי
11 שובו של התובע לבית הספר יגרום להם טראומה, כעס וחרדה; וכי שובו של התובע
12 לתפקיד לא יאפשר להן לחנך את התלמידים לערכים ולאחריות (סעיפים 28-29 ונספח
13 ח' לתצהיר המפקח). יש לדחות את טענת התובע כי העתקי מסרונים אינם יכולים
14 לשמש ראיה. באשר לנספח ח' לתצהיר המפקח, אנו קובעים כי מדובר במסמך בכתב
15 שהמפקח מעיד כי קיבל לידיו, ודי בכך כדי לאפשר את קבלת הראיה ולהקנות לתוכנה
16 משקל.

17
18 27. לצורך היערכות התובע לחזרה לתפקידו, הורתה מנהלת המחוז דאז על קיום
19 פגישה של התובע עם המפקח בבית הספר ביום 10.7.16 (נספח ט' לתצהיר המפקח).
20 בפגישה שהתקיימה ביום 10.7.16 נכחו התובע, המפקח, ולאה יגור – רכזת פיקוח יסודי
21 במשרד החינוך. כעולה מסיכום הישיבה, המפקח שיקף לתובע, בין היתר, כי קיימת
22 התנגדות גדולה של המורים לשובו לנהל את בית הספר; כי על התובע לקיים מפגש עם
23 כל המורים, בין היתר כדי לשקם את הצוות ואת האמון; וכי על התובע להיפגש גם עם
24 ועד ההורים על מנת לרתום את הוועד לשתף פעולה עם התובע (סעיף 32 ונספח י'
25 לתצהיר המפקח). לאחר אותה ישיבה שלח המפקח לתובע מכתב ביום 10.7.16 בו פירט
26 את הפעולות שעל התובע לנקוט בהן ואת לוחות הזמנים להשלמתן. בהתאם לדרישת
27 המפקח, עד יום 20.7.16 נדרש התובע לקיים מפגש בינו לבין ועד ההורים המוסדי כדי
28 לגבש הסדרי עבודה מוסכמים; עד יום 1.8.16 נדרש התובע לקיים שיחה אישית עם כל
29 מורה בצוות בית הספר; עד יום 15.8.16 נדרש התובע לקיים פגישה מליאה של כל צוות
30 המורים; ועד יום 1.9.16 נדרש התובע להגיש תכנית בית ספרית סופית, לאחר שתגובש
31 על ידו בשיתוף עם הצוות. לאחר ביצוע כל אחת מהפעולות האלה, היה על התובע לדווח
32 למפקח (סעיף 33 ונספח כ' לתצהיר המפקח).

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1
- 2 28. דרישות אלו של המפקח מהתובע, היו הגיוניות. יש לזכור כי נסיונו של התובע
- 3 לשוב לבית הספר ביום 20.4.16, מבלי שקדמה לכך הכנה ורתימת המורים וועד ההורים
- 4 לחזרתו, גרם למהומה בבית הספר ולכך שהתובע לא יכול היה לשוב לתפקיד המנהל.
- 5 מכאן שאך סביר היה כי לצורך חזרת התובע לתפקיד מנהל בית הספר בתחילת שנת
- 6 הלימודים תשע"ז, ישקם התובע את היחסים הן עם המורים והן עם ועד ההורים. אלא
- 7 שהתובע לא עמד במטלות אלו שהטיל עליו המפקח. לא הוכח בפנינו כי התובע ביצע
- 8 ולו פעולה אחת מאלה שדרש ממנו המפקח במכתבו מיום 10.7.16 במטרה לשקם את
- 9 האמון בינו לבין המורים וועד ההורים. כך טוען המפקח, וגרסתו לא נסתרה (סעיף 34
- 10 לתצהיר המפקח; עדותו בעמוד 42 לפרוטוקול). התובע לא העלה גרסה אחרת ואישר
- 11 בעדותו כי בפועל לא ננקטו אותן פעולות (סעיף 13 לתצהיר התובע; עדות התובע בעמוד
- 12 27 לפרוטוקול). גרסת המפקח בענין זה זוכה לתמיכה ממכתב מיום 21.7.16 אותו כתב
- 13 המפקח לתובע, שם ציין המפקח כי לא קיבל מהתובע דיווח על מפגש בינו לבין ועד
- 14 ההורים. המפקח דרש מהתובע לדווח לו לאתגר על סוגיה זו, וכן על יתר הדרישות
- 15 שדרש מהתובע, גם אם הטיפול בהם טרם הושלם (נספח ל' לתצהיר המפקח).
- 16
- 17 29. הסברו של התובע לכך שלא נקט בפעולות שהוטלו עליו על ידי המפקח הוא כי
- 18 התחייב בפגישה עם המפקח ועם לאה יגור להתחיל לעבוד רק ב- 15.8.16, ואילו
- 19 המועדים שקבע המפקח לביצוע הפעולות היו מוקדמים יותר. התובע הסביר כי לפי
- 20 הוראות הסתדרות המורים, ניתן לזמן את המורים רק ליום היערכות אחד במהלך
- 21 חופשת הקיץ, וזאת בתאריך 28.8 (עדות התובע בעמוד 27 לפרוטוקול). שוכנענו כי
- 22 הסתדרות המורים אכן הוציאה הנחיה בחודש יוני 2016, לפיה היא מאפשרת קיום יום
- 23 היערכות אחד לקראת תחילת שנת הלימודים, וכי יום זה יש לקיים בתאריך 31.8.16,
- 24 הכל כדי לכבד את זכותם של עובדי ההוראה לחופשה על פי ההסכמים הקיבוציים
- 25 (נספח כ"ו לתצהיר התובע). עוד הוכח בפנינו כי כעולה מפרוטוקול הישיבה מיום
- 26 10.7.16 בין התובע, המפקח ולאה יגור, ציין התובע כי הוא מתחייב לקיים מפגש עם
- 27 המורים עד 15 לאוגוסט (נספח ה' לתצהיר התובע).
- 28
- 29 30. הסבר זה של התובע לאי ביצוע על ידו של הפעולות שהורה עליהן המפקח - לא
- 30 מקובל עלינו. לוחות זמנים אלה שנקב בהם התובע בפגישה ביום 10.7.16, לא היו
- 31 מקובלים על המפקח ועל לאה יגור, אשר חששו כי ה- 15.8.16 יהיה מועד מאוחר מדי
- 32 כדי לדעת אילו מורים יסכימו ללמד בשנת הלימודים. לכן, נקצב לתובע כי עליו לבצע

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 את הפעולות לפי לוח זמנים מזורז יותר, והדברים מצאו ביטוי במכתב המפקח אל
2 התובע מיום 10.7.16 שם נקב המפקח במועדים מדוייקים להשלמת כל מטלה על ידי
3 התובע (נספח ו' לתצהיר התובע). על התובע היה להראות לפחות נסיון לבצע את אותן
4 פעולות שקבע המפקח. הוא לא עשה זאת. יש לזכור כי המטלות שהטיל המפקח על
5 התובע יועדו לשקם את היחסים שהתערערו בין התובע לבין צוות המורים וועד
6 ההורים. לא מדובר היה ביום היערכות רגיל אשר מקיימים בבית הספר לקראת פתיחת
7 שנת הלימודים. תחת זאת, מדובר היה בפעולות שיועדו לשקם בצורה דחופה את
8 יכולתו של התובע לנהל את בית הספר ולא ברור כלל שהנחית ההסתדרות מנעה קיומן
9 של פגישות פרטניות עם המורים. הנחית ההסתדרות המורים ודאי לא יכולה היתה
10 למנוע פגישה עם ועד ההורים, אשר המפקח קבע כי יש לבצעה עד יום 20.7.16. בעדותו
11 הסביר התובע כי כלל לא התכוון להיפגש עם ועד ההורים, שכן חלק מחברי הועד הם
12 קרובי משפחה של ג'והרה ושל סגניתה, והתובע לא היה מוכן לשבת עמם (עדות התובע
13 בעמוד 29 לפרוטוקול). אנו קובעים כי התובע לא עשה מאמץ כלשהו לקיים את
14 הפעולות שהורה עליהן המפקח, והסתמכותו של התובע על הנחית ההסתדרות המורים
15 – כהסבר לאי נקיטת הפעולות על ידו - אינה משכנעת.

16
17 31. לאור כל אלה, אנו קובעים כי על אף שמשרד החינוך נתן לתובע שתי הזדמנויות
18 במהלך שנת 2016 – בחודשים אפריל ויולי - לשוב ולנהל את בית הספר, כשל התובע
19 בכך. הטעם לכך נבע מאי הצלחת התובע לאחות את הקרעים עם המורים וההורים,
20 וכשלונו לרתום אותם לשותפות שהיתה מאפשרת את שובו לבית הספר כמנהל. הוא
21 אף לא ניסה לאחות את הקרעים למרות שהמפקח התווה לו את הצעדים שעליו לנקוט
22 לשם כך.

23
24 32. התנהלות זו של משרד החינוך כלפי התובע, אשר נתן לו כמה הזדמנויות לשוב
25 ולנהל את בית הספר לאחר הפצת הסרטון, מצביעה כי משרד החינוך לא שקל
26 אינטרסים זרים בעת קבלת ההחלטות בהתייחס לתובע. כפי שכבר קבענו לעיל,
27 התנהלות זו של משרד החינוך ביטאה התחשבות רבה באינטרסים של התובע.

היציאה לחל"ת

28
29
30 33. אין חולק כי ביום 7.8.16 הגיש התובע בקשה לצאת לחל"ת. בבקשה ציין התובע
31 כי הנימוקים לה הם "לפי הצעת מנהלת במחוז גב' רחלי מתוקי ובנוכחות גב' איה חיר
32 אלאדין מנהלת אגף החינוך הדרוזי והצ'רקסי" (נספח ט' לכתב התביעה). בקשת

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1 החל"ת אושרה ע"י משרד החינוך (נספח י' לכתב התביעה) והתובע שהה בחל"ת בפועל
2 מאז יום 1.9.16 ועד 31.8.17.
- 3
- 4 34. התובע טוען כי ביום 26.7.16, בפגישה שקיים עם מנהלת מחוז חיפה לשעבר
5 במשרד החינוך הגב' מתוקי ז"ל ועם אלדין, הוצע לו לצאת לשנה אחת של חל"ת
6 שבתומה ישוב לנהל את בית הספר. בתחילה סירב לכך התובע, שכן רצה לשוב לבית
7 הספר כבר בתחילת שנת הלימודים תשע"ז, אולם בהמשך, כאשר שהה בחו"ל, התקשר
8 אליו פואד והסביר לו כי אלדין הבטיחה לפואד שהתובע לא יפגע ויחזור לנהל את בית
9 הספר לאחר החל"ת. לאור זאת שינה התובע את דעתו, והסכים לצאת לחל"ת. נטען
10 כי מדובר בהבטחה שלטונית, שאותה לא יכול היה מנהל המחוז להפר בהחלטתו מחודש
11 6/17 שבה קבע כי התובע לא יוכל לשוב לתפקיד מנהל בית הספר בשנת הלימודים
12 תשע"ח (סעיפים 14-17 לתצהיר התובע; עדותו בעמוד 28 לפרוטוקול).
- 13
- 14 35. פואד העיד כי קיבל פניה מהמנהיג הרוחני של העדה הדרוזית, השיח' טריף, אשר
15 ביקש ממנו לשכנע את התובע לצאת לחל"ת שכן סבר כי הדבר יסייע בהרגעת הרוחות.
16 השיח' טריף הפנה את פואד לאלדין, ופואד יצר עמה קשר טלפוני. לטענת פואד,
17 הבטיחה לו אלדין בצורה חד משמעית בשיחת הטלפון כי ככל שהתובע יצא לחל"ת, הוא
18 ישוב לנהל את בית הספר בראשון לספטמבר שלאחר חזרתו מחל"ת. פואד עדכן את
19 התובע במידע שקיבל מאלדין. התובע לא רצה להקשיב וניתק את שיחת הטלפון עם
20 פואד. בהמשך, בחלוף כמה שבועות, אמר התובע לפואד כי החליט לצאת לחל"ת אך
21 הביע ספק אם יאפשרו לו לחזור ולנהל את בית הספר בתום החל"ת (עדות פואד
22 בעמודים 32-33 לפרוטוקול).
- 23
- 24 36. מעדותה של אלדין עלה כי לא ניתנה לתובע הבטחה כי בתום החל"ת ישוב לנהל
25 את בית הספר. הבטחה כזו לא באה ממנה וגם לא באה מצידה של מנהלת המחוז דאז,
26 הגב' מתוקי.
- 27
- 28 37. באשר למנהלת המחוז דאז מתוקי, אישרה אלדין כי נכחה בפגישה שנערכה
29 בנוכחות מתוקי והתובע. באשר למועד בו התקיימה הפגישה, אנו קובעים כי מדובר
30 בפגישה שנערכה ביום 26.7.16: זו היתה גרסתו של התובע (סעיף 14 לתצהירו), אשר
31 לא נסתרה, והיא זוכה לחיזוק ממכתב באת כוחו דאז, אולמן, אשר שלחה ביום 2.8.16
32 מכתב למנהלת המחוז מתוקי, בו התייחסה ל"הצעתכם מיום 26.07.16" (נספח ח')

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 לתצהיר התובע). באותה פגישה, כך הסבירה אלדין, התבקש התובע לצאת לחל"ת
2 לשנת הלימודים הקרובה; ומנהלת המחוז ציינה בפניו כי בסוף שנת הלימודים יהיה
3 דיון בנוגע לשאלה כיצד יחזור למערכת. התובע סרב באותה פגישה לצאת לחל"ת,
4 ונאות לעשות זאת בהמשך, לאחר שמכובדים – ביניהם מנהיגה הרוחני של העדה
5 הדרוזית וכן פואד – התערבו בנושא (עדות אלדין בעמודים 28-29 לפרוטוקול). לגרסתה
6 של אלדין יש לייחס משקל ניכר. היא היחידה – שאין לה אינטרס בתוצאות ההליך -
7 שיכולה להעיד היום על שארע בפגישה שהתקיימה בנוכחות התובע, מנהלת המחוז דאז
8 מתוקי, ואלדין. מעדותה - שהיתה עקבית - עולה כי מנהלת המחוז דאז לא הבטיחה
9 לתובע כי ישוב לנהל את בית הספר בתום החל"ת. כל שהובטח לו היה כי בתום החל"ת
10 יערך דיון בנוגע לאופן שובו למערכת. גרסה זו של אלדין מקובלת עלינו, שכן - כפי
11 שיפורט להלן – היא הגיונית וסבירה לאור הנסיבות ששררו עובר לאותה פגישה.
12 גרסתה של אלדין, כפי שיפורט בהמשך, זוכה לתמיכה גם מראיות חיצוניות. לא היה
13 שום הגיון שמנהלת המחוז תבטיח לתובע כי ישוב לנהל את בית הספר בתום החל"ת,
14 עת כלל לא ידעה שהדבר יתאפשר. אנו מוסיפים וקובעים כי הבטחת מנהלת המחוז
15 לתובע כי בתום החל"ת יערך דיון בנוגע לשאלה כיצד ישוב למערכת, אינה מקפלת
16 בתוכה הבטחה כי ישוב בהכרח לנהל את בית הספר. הבטחתה של מנהלת המחוז דאז
17 משמעותה כי בתום החל"ת יבחן התפקיד אליו יכול התובע להשתבץ במשרד החינוך.
18 תפקיד כזה אינו מחוייב להיות מנהל בית הספר.

19
20 38. באשר לטענת פואד כי אלדין הבטיחה לו בשיחת הטלפון ביניהם כי התובע ישוב
21 לנהל את בהית הספר בתום החל"ת, הכחישה זאת אלדין. היא אישרה שקיימה שיחה
22 טלפונית עם פואד. אנו קובעים כי אותה שיחה התקיימה לאחר פגישתו של התובע עם
23 מנהלת המחוז מתוקי ביום 26.7.16 שבה נכחה אלדין. זאת מאחר וקבענו כבר, כי
24 באותה פגישה לא הסכים התובע לצאת לחל"ת והדבר גרר התערבות של גורמים
25 נוספים, ביניהם פואד. אלדין הוסיפה בעדותה והסבירה כי כלל לא נתנה לפואד הבטחה
26 כפי שמיוחס לה, מהטעם הפשוט שהיא כלל אינה מוסמכת לקבל החלטות לגבי חזרת
27 מנהלים, שכן החלטות כאלה מתקבלות במחוז (עדות אלדין בעמודים 31-32
28 לפרוטוקול). גרסתה זו של אלדין מקובלת עלינו. טענתה כי היא אינה מוסמכת לקבל
29 החלטות לגבי חזרת מנהלים לתפקידם, לא נסתרה, והיא עולה בקנה אחד עם העובדה
30 כי אלדין כלל לא נטל חלק בהחלטת משרד החינוך שלא לאפשר לתובע לשוב ולנהל את
31 בית הספר בתום החל"ת. לאור זאת, אך סביר והגיוני שאלדין לא היתה נוטלת לעצמה
32 את החופש להבטיח לפואד הבטחה שאין בסמכותה כלל להבטיח. אנו קובעים כי אלדין

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 לא הבטיחה לפואד שהתובע ישוב לנהל את בית הספר בתום החל"ת. תחת זאת,
2 הסבירה לו את שמנהלת המחוז אמרה לתובע, היינו כי בתום החל"ת הוא יוכל לחזור
3 למערכת (עדות אלדין בעמוד 32 לפרוטוקול). יתכן שפואד פירש זאת כפי שפירש,
4 ושיקף זאת בתום לב בעדותו בבית הדין, אולם לפירוש סובייקטיבי זה של פואד אין
5 להקנות משקל. זאת מאחר וקבענו כבר כי דבריה של מנהלת המחוז לתובע בפגישתם
6 מיום 26.7.16 לא היוו הבטחה כי התובע ישוב וינהל את בית הספר בתום החל"ת.

7
8 39. אולמן העידה כי ההבטחה שניתנה לתובע לשוב ולנהל את בית הספר בתום
9 החל"ת, ניתנה במהלך פגישה – אותה כינתה אולמן "ועדה" - בה נכחו אולמן, התובע,
10 מנהלת המחוז מתוקי וכן גורמים נוספים, ביניהם ראש הרשות המקומית כיוף (עדות
11 אולמן בעמודים 37-39 לפרוטוקול). אלא שעל פי גרסת התובע, הפגישה בה הובטח לו
12 לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת נערכה ביום 26.7.16, ונכחו בה רק התובע,
13 אלדין ומנהלת המחוז מתוקי. אולמן לא נכחה בה (עדות אולמן בעמוד 38 לפרוטוקול),
14 וגם לא נכחו בה גורמים נוספים כמו ראש הרשות המקומית. מאחר ואולמן לא נכחה
15 בפגישה שנערכה ביום 26.7.16, היא אינה יכולה להעיד על מה שארע בה. היא גם לא
16 התיימרה לעשות זאת בעדותה. אנו מוסיפים וקובעים כי מכתבה של אולמן למתוקי
17 מיום 2.8.16 שבו נרשם "בהתאם להצעתכם מיום 26.7.16, מרשי מוכן לצאת לחופשה
18 ללא תשלום לשנה אחת בלבד, ובתום השנה יחזור לנהל את בית הספר", אינו משקף
19 הבטחה שאולמן שמעה בפגישה מיום 26.7.16 - שבה כאמור לא נכחה – אלא דרישה
20 של התובע לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת.

21
22 40. באשר לגרסתה של אולמן כי ועדה שכללה את מתוקי ואת ראש הרשות
23 המקומית הבטיחה לתובע לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת, הרי לא מצאנו כי
24 ניתן לבסס עליה טענה להבטחה שלטונית. ראשית, לא הוכח מתי התקיימה ועדה זו
25 (עדות אולמן בעמוד 38 לפרוטוקול, בשורות 19-20). כך, למשל, יתכן שהתקיימה זמן
26 קצר לאחר הפצת הסרטון אך לאור ההתפתחויות שאירעו בהמשך – נסיון התובע לשוב
27 לבית הספר ביום 20.4.16 ואי ביצוע המטלות שהוטלו עליו על ידי המפקח בחודש 7/16
28 לצורך הכנת שובו לבית הספר – מדובר היה בהצעה שכבר לא היתה רלוונטית יותר.
29 שנית, אף התובע עצמו אינו טוען כי הבטחה לשוב לנהל את בית הספר בתום החל"ת
30 עלתה לפני הפגישה מיום 26.7.16.

31

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1 41. אנו קובעים כי לא הוכח שהיתה הבטחה שלטונית של משרד החינוך כי התובע
2 ישוב לנהל את בית הספר בתום שנת החל"ת. על מנת להוכיח שניתנה לו הבטחה
3 שלטונית, על התובע להראות כי ההבטחה ניתנה במסגרת הסמכות החוקית של מי שנתן
4 אותה; היא ניתנה בצורה מפורשת, ברורה וחד משמעית; היא ניתנה בכוונה שיהיה לה
5 תוקף משפטי; למי שנתן את ההבטחה יש יכולת לממשה; ולא קיים צידוק חוקי
6 לשנותה או לבטלה (ע"ע (ארצי) 57032-06-17 גלבר – עיריית אשדוד, פסי' 21
7 ((17.10.2018)).
- 8
- 9 42. באשר לטענת פואד כי אלדין הבטיחה לו בשיחת טלפון כי התובע יוכל לשוב
10 לנהל את בית הספר בתום החל"ת – הרי דחינו כבר גרסה זו. מעבר לדרוש, גם אם
11 אלדין נתנה לפואד הבטחה כזו – והדבר לא הוכח – אין מדובר בהבטחה שלטונית, שכן
12 לאלדין לא היתה את הסמכות החוקית לקבוע מי ינהל את בית הספר, ולכן גם לא היתה
13 מוסמכת לתת הבטחה כזו לתובע.
- 14
- 15 43. לצורך הניתוח, מוכנים אנו לצאת מנקודת הנחה כי מנהלת המחוז לשעבר כן
16 מוסמכת היתה להבטיח לתובע כי בתום שנת החל"ת ישוב לתפקידו כמנהל בית הספר,
17 והיה בכוחה לממש הבטחה כזו, לו ניתנה. אלא שבכך לא די. לטעמנו, לא הוכיח התובע
18 כי ניתנה לו הבטחה בצורה מפורשת, ברורה וחדש משמעית, בכוונה שיהיה לה תוקף
19 משפטי; ובנוסף – כפי שיפורט בהמשך פסק הדין – שוכנענו כי גם אם ניתנה הבטחה
20 כזו, היה צידוק חוקי לשנותה.
- 21
- 22 44. ראשית יש ליתן את הדעת לכך כי על פי המפקח, מנהלת המחוז דאז לא נתנה
23 לתובע הבטחה לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת. המפקח מסביר זאת בכך כי
24 מנהלת המחוז דאז – אשר למרבה הצער הלכה לעולמה ולא יכולה להעיד בענין – לא
25 עדכנה אותו כי הבטיחה לתובע שבתום החל"ת ישוב לתפקיד מנהל בית הספר (סעיפים
26 73-75 לתצהיר המפקח; עדותו בעמוד 47 לפרוטוקול). גרסתו זו של המפקח מקובלת
27 עלינו. ראשית, היא גרסה סבירה. לו היתה מנהלת המחוז המנוחה מבטיחה לתובע
28 הבטחה כזו, אך סביר היה שהיתה מעדכנת את המפקח בדיעבד, ואולי אף נועצת עמו
29 לפני מתן ההבטחה. זאת, בהינתן כי המפקח ליווה הן את התובע והן את צוות בית
30 הספר באירועים השונים החל ממועד פרסום הסרטון. שנית, גרסת המפקח וגרסתה
31 של אלדין, תומכות זו בזו והדבר מביא לכך כי יש להקנות לגרסת אלו משקל ניכר.
- 32

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

45. שלישית, גרסתם של המפקח ושל אלדין עולה בקנה אחד עם יתר הראיות שהוצגו בפנינו, בעיקר היעדר מסמך כלשהו של משרד החינוך הנותן ביטוי להבטחה כלשהי שניתנה לתובע לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת. העדרו של מסמך כזה בולט על רקע העובדה כי משרד החינוך נהג לתעד בכתב פגישות שנערכו עם התובע לאחר הפצת הסרטון או הוראות שונות שניתנו לתובע (ראו למשל נספחים ב' ו- ד' ז' לכתב התביעה). התובע אישר כי לא קיים מסמך בכתב שבו עיגן משרד החינוך את ההבטחה הנטענת לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת (עדות התובע בעמוד 28 לפרוטוקול). תחת זאת, התובע מבקש לבסס את טענתו על כך שניתנה לו הבטחה שלטונית, על שני מסמכים שנכתבו מטעמו. האחד, בקשתו בכתב לצאת לחל"ת, שם רשם התובע כי הסיבה לחל"ת היא בהתאם להצעת הגב' מתוקי ומנהלת אגף החינוך הדרוזי והצ'רקסי (נספח ט' לתצהיר התובע). אלא שטופס הבקשה ליציאה לחל"ת אינו מוכיח כי היתה הבטחה שלטונית כלשהי, בפרט לא הבטחה לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת. הדברים שכתב התובע בטופס מצביעים אולי על תפיסה מסוימת של התובע את מצב הדברים, אולם לא מוכיחים כי זה היה גם אומד דעתה הסוביקטיבי של המדינה. זהו מסמך שהתובע יצר, ולא מסמך שהמדינה יצרה ובו נתנה ביטוי להבטחה כלשהי.

46. המסמך השני עליו משתית התובע את טענתו להבטחה שלטונית הוא מכתב באתר כוחו של התובע מיום 2.8.16 הממוען באמצעות פקס למנהלת המחוז דאז רחל מתוקי, שם צוין כי "בהתאם להצעתכם מיום 26.7.16, מרשי מוכן לצאת לחופשה ללא תשלום לשנה אחת בלבד, ובתום השנה יחזור לנהל את בית הספר. " (נספח ח' לתצהיר התובע). מסמך זה אינו מוכיח כי ניתנה לתובע הבטחה שלטונית כטענתו. ראשית, לא הוכח כי מסמך זה נשלח בפועל למדינה. כך, למשל, לא הוצג אישור המעיד על משלוח המכתב בפקס או אישור אחר על קבלתו במשרד החינוך. שנית, וזה העיקר, גם מסמך זה אינו מוכיח כי הכתוב בו שיקף אומד דעתה הסוביקטיבי של המדינה. לכל היותר הוא מוכיח את אומד דעתו ורצונו של התובע. מדובר במסמך שנוצר על ידי התובע, ולא במסמך שבו המדינה נותנת ביטוי להבטחה שלטונית כלשהי. קבענו כבר כי אולם, שכתבה את המכתב, לא נכחה בפגישה שנערכה ביום 26.7.16, ולכן אין לראות את המכתב כמשקף דברים שאולמן עצמה שמעה באותה פגישה. קבענו כבר כי המכתב מבטא דרישה של התובע לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת, ולא הבטחה של המדינה. עצם העובדה כי משרד החינוך לא השיב למכתב זה – בהנחה שהתקבל אצלו – אינה מלמדת כי הסכים לתוכנו, ויש לדחות את טענת התובע בענין זה.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1
- 2 47. היעדרו של מסמך כלשהו של משרד החינוך הנותן ביטוי להבטחה כי התובע
- 3 ישוב בתום החל"ת לנהל את בית הספר, מביא למסקנה - אליה מגיעים גם בעקבות
- 4 גרסתם של המפקח ושל אלדין - כי התובע לא הוכיח שניתנה לו הבטחה בצורה
- 5 מפורשת, ברורה וחד משמעית על ידי משרד החינוך בכוונה שתהיה לה תוקף משפטי.
- 6
- 7 48. טענת התובע בדבר הבטחה שלטונית דינה להידחות לא רק בשל גרסתם של
- 8 המפקח ושל אלדין ולא רק בשל היעדר מסמך כלשהו של משרד החינוך הנותן ביטוי
- 9 להבטחה כנטען על ידי התובע. קיומה של הבטחה כנטען על ידי התובע כלל אינו סביר
- 10 ולא עולה בקנה אחד עם האירועים שהתרחשו עובר ליום 26.7.16, שאז טוען התובע כי
- 11 ניתנה ההבטחה השלטונית. יש לזכור כי ביום 20.4.16 ניסה התובע לשוב לנהל את בית
- 12 הספר, והדבר גרם למהומה בבית הספר שלא איפשרה עוד את חזרתו לשם אחר כך.
- 13 עוד יש לזכור כי על אף ההזדמנות שניתנה לו על ידי משרד החינוך בחודש 7/16, ולמרות
- 14 הנחיות מפורשות שניתנו לו על ידי המפקח, לא פעל התובע כלל כדי לשקם את היחסים
- 15 המעורערים עם צוות המורים ועם וועד ההורים. בנסיבות אלו, כלל לא סביר שמשרד
- 16 החינוך היה מבטיח לתובע לשוב לנהל את בית הספר בתום החל"ת.
- 17
- 18 49. סבירה בעינינו יותר גרסת המפקח (סעיף 35 לתצהיר המפקח) כי התובע עצמו
- 19 הוא שביקש לצאת לחל"ת. זאת, לאחר שנוכח בחודש 7/16 שלא נקט בפעולות השונות
- 20 שהורה לו המפקח לנקוט במטרה לשקם את היחסים עם המורים ועם ועד ההורים,
- 21 ולאחר שהבין - כעולה ממכתב המפקח אליו מיום 21.7.16 (נספח ז' לתצהיר התובע)
- 22 שם צויין בהקשר אי ביצוע הפעולות האמורות כי "המשך התעלמותך מהתחייבותך,
- 23 כמו גם מהמשבר שנוצר עם ההורים, מהווה הפרה מכל המשתמע מכך" וכי "במידה
- 24 ולא תעדכן המשרד ישקול את המשך צעדיו לענין זה" - כי לא יתאפשר לו במצב דברים
- 25 זה לשוב לנהל את בית הספר. סיבה נוספת שהביאה את התובע לצאת לחל"ת היתה
- 26 שאף מנהיגה הרוחני של העדה סבר כי יהיה בכך כדי להרגיע את הרוחות, ולאור זאת
- 27 פעל פואד לשכנע את התובע לצאת לחל"ת (עדות פואד בעמוד 32 לפרוטוקול; עדות
- 28 אלדין בעמוד 29 לפרוטוקול). יציאת התובע לחל"ת התאימה גם למשרד החינוך, שכן
- 29 היא סיפקה פסק זמן של שנה שבמהלכה עשויים להיעלם או להיחלש התגובות הקשות
- 30 של המורים ושל ועד ההורים לפרסום הסרטון, כל זאת מבלי שנדרשת קבלת החלטה
- 31 סופית כלשהי במועד היציאה לחל"ת בנוגע להמשך תפקידו של התובע כמנהל בית
- 32 הספר. אנו קובעים לכן כי היציאה לחל"ת היתה בעקבות הסכמה של שני הצדדים.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 אלא שלא נלוותה אליה הבטחה של משרד החינוך לשובו של התובע לנהל את בית הספר
2 בתום החל"ית. תחת זאת נאמר לו כי בתום החל"ית יערך דיון בנוגע לאופן שובו
3 למערכת. כפי שיפורט להלן, משרד החינוך בחן אפשרות זו לקראת תום החל"ית,
4 ופרטנית בחן את האפשרות כי התובע ישוב לנהל את בית הספר, ובכך יצא ידי חובתו
5 כלפי התובע.

6
7 50. המפקח העיד כי לאחר הפצת הסרטון, עמדתה של מנהלת המחוז דאז היתה
8 לאפשר לתובע לשוב ולנהל את בית הספר וכי הדבר התבסס על כך שהתובע היה מנהל
9 מוצלח (עדות המפקח בעמודים 41-40 לפרוטוקול). אלא שמדיניות זו בה נקטה מנהלת
10 המחוז דאז, אינה מלמדת כי הבטיחה לתובע לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ית.
11 תחת זאת, מצאה אותה מדיניות ביטוי בכך שמיד לאחר הפצת הסרטון, לא מנע משרד
12 החינוך מהתובע לנסות ולשוב לבית הספר בחודש 4/16 ולנסות ולשוב ולנהלו בתחילת
13 שנת הלימודים תשע"ז. קבענו כבר כי בכך נהג משרד החינוך באופן ראוי. אלא
14 שמעדותו של המפקח אין ללמוד כלל וכלל כי מנהלת המחוז דאז, לאחר שנוכחה בכשלון
15 נסיונות התובע לשוב ולנהל את בית הספר בפועל, מצאה מקום לתת לו הבטחה שישוב
16 לנהל את בית הספר בתום החל"ית. המפקח מסביר בעדותו כי לא סביר שניתנה הבטחה
17 כזו מבלי שמנהלת המחוז היתה מעדכנת אותו (עדותו בעמוד 47 לפרוטוקול) ויש לקבוע
18 כי תיאורו את מדיניות מנהלת המחוז – אשר ראתה מקום לאפשר לתובע לחזור ולנהל
19 את בית הספר – מתייחס לתקופה שקדמה ליציאתו של התובע לחל"ית, ולא לתקופה
20 שבתום החל"ית.

21
22 51. התובע מעלה טענה נוספת להבטחה, ולפיה מנהל המחוז הבטיח לו בחודש 4/17
23 לחזור ולנהל את בית הספר. לפי גרסה זו (סעיף 19 לתצהיר התובע; עדותו בעמוד 31
24 לפרוטוקול), בפגישה שקיים התובע עם מנהל המחוז ביום 9.4.17, הבטיח לו מנהל
25 המחוז כי ישוב לנהל את בית הספר החל מיום 1.9.17 בהתאם להבטחתה של מנהלת
26 המחוז הקודמת, מתוקי. אנו דוחים גרסה זו. אילו נכונה היתה גרסה זו, ניתן היה
27 לצפות כי תמצא את ביטויה במכתבים שכתב התובע למנהל המחוז, וגם בטיעוני התובע
28 בשיחת השימוע שקיים מנהל המחוז ביום 8.6.17. במיוחד כך, עת כבר מחודש 5/17 -
29 עת שהוצע לתובע לשמש כמדריך ולא כמנהל בית ספר (נספח י"ב לתצהיר התובע) –
30 יכול היה התובע לדעת שמשרד החינוך שוקל שלא להשיבו לתפקיד מנהל בית הספר.
31 ניתן היה לצפות אז כי התובע יעלה, בזמן אמת, את הטענה להבטחה מחודש 4/17 מצדו
32 של מנהל המחוז. התובע לא עשה זאת. כך, למשל, במכתב התובע למנהל המחוז מיום

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 8.5.17 (נספח י"א לתצהיר התובע), מציין התובע כי הודיע על חזרתו לנהל את בית
2 הספר, ומלין על כך שטרם התקבל אישור רשמי לחזרתו. אין במכתב שום אזכור
3 להבטחה כלשהי שהבטיח לו מנהל המחוז. כך, למשל, במכתבו של התובע מיום 21.5.17
4 אל משרד החינוך, בו דחה התובע את ההצעה לשמש מדריך, מציין התובע כי איננו רואה
5 כל סיבה שלא לחזור לתפקיד אותו מילא עובר ליציאתו לחל"ת. הוא אינו מזכיר כי
6 מנהל המחוז הבטיח לו לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת. כך, למשל, במכתב
7 התובע למנהל המחוז מיום 7.6.17 (נספח י"ט לתצהיר התובע), לאחר שמנהל המחוז
8 זימן את התובע לשימוע בנוגע להמשך תפקידו כמנהל בית הספר, לא מזכיר התובע כי
9 מנהל המחוז הבטיח לו לשוב ולנהל את בית הספר. כך גם לא במכתב שכתב התובע
10 למנהל המחוז ביום 8.6.17 (נספח כ' לתצהיר התובע) לאחר השימוע וגם לא במהלך
11 שיחת השימוע עצמה (פרוטוקול השיחה - מוצג נ/1). כל אלה מחלישים מאוד מגרסת
12 התובע כי בחודש 4/17 הבטיח לו מנהל המחוז לשוב ולנהל את בית הספר ועל כן אנו
13 דוחים גרסה זו של התובע.
14

תוצאת הודעת התובע בתחילת שנת 2017 על רצונו לחזור ולנהל את בית הספר

15
16 52. לא היתה מחלוקת כי בחודש 2/17 ואח"כ גם בחודשים 4-5/17 הודיע התובע
17 למשרד החינוך על כוונתו לשוב ולנהל את בית הספר בשנת הלימודים תשע"ח, וזאת
18 בתום החל"ת (נספח י"א לכתב התביעה). בעקבות הודעה זו של התובע, הזמין אותו
19 יעקב לפגישה - שהתקיימה בחודש 4/17 - שם הציע לו יעקב שלא לחזור לנהל את בית
20 הספר, וכי תחת זאת ימצא לתובע פתרון בדמות פרישה, חל"ת או פתרון אחר שאינו
21 כרוך בחזרה לניהול. התובע לא הסכים לכך, ויעקב עדכן את מנהלת המחוז דאז מתוקי
22 (עדות יעקב בעמודים 32-34 לפרוטוקול). נסיונו של משרד החינוך לשכנע את התובע
23 לקראת תום החל"ת שלא לשוב לניהול בית הספר לא התמצה בפגישה של התובע עם
24 יעקב. הוא מצא ביטוי גם בהצעה של משרד החינוך, מיום 18.5.17, לא לשוב לניהול
25 בית הספר בתום החל"ת אלא תחת זאת להשתבץ בשנת הלימודים תשע"ח בתפקיד
26 מדריך מחוזי בארבעה ימי הדרכה וכי יתרת המשרה (עד משרה מלאה) תושלם בשעות
27 הוראה במרכז פסג"ה (נספח י"ב לתצהיר התובע). התובע דחה את ההצעה (נספח י"ג
28 לתצהיר התובע).
29

30 53. החודשים בה שהה התובע בחל"ת לא הביאו לכך שתקפה השפעת הפצת
31 הסרטון על יכולתו של התובע לנהל את בית הספר. ההתנגדות של המורים ושל ועד
32 ההורים לשובו של התובע לניהול בית הספר, נותרה באותה עוצמה גבוהה כפי שהיתה

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1 לאחר פרסום הסרטון וטרם יציאת התובע לחל"ת. על כך ניתן ללמוד הן מהערכת
2 מצב מזמן אמת של המפקח, והן ממסמכים ששלחו ועד ההורים וצוות המורים.
3
- 4 54. באשר להערכתו של המפקח את נכונות המורים וועד ההורים לקבל את התובע
5 כמנהל בית הספר בשנת הלימודים תשע"ח, ניתן ללמוד על זו מהזימון לשימוע ששלח
6 מנהל המחוז לתובע ביום 1.6.17 (נספח נ1 לתצהיר המפקח). מהזימון לשימוע עולה כי
7 בעקבות דרישת התובע לשוב ולנהל את בית הספר בשנת הלימודים תשע"ח, נפגש
8 המפקח עם נציגות נכבדה מצוות המורים וקיבל גם מכתב מועד ההורים המוסדי.
9 נרשם בה כי המפקח הגיע למסקנה כי שובו של התובע לבית הספר "עלול לגרום לזעזוע
10 עמוק עד כי קיים חשש ממשי להשבתת ביה"ס ע"י ההורים וקבלת גיבוי מהסתדרות
11 המורים להשבתת ביה"ס ע"י המורות או אי הגעה לעבודה של רובן המכריע". עוד
12 נרשם שם כי במהלך שנת הלימודים תשע"ז, עת התובע לא ניהל בפועל את בית הספר,
13 יוצב מצבו של בית הספר וזה עבר תהליך צמיחה באותה שנת לימודים. עוד נרשם כי
14 חזרת התובע לבית הספר תגרום לדעת המפקח לחזרת מצב של חוסר אמון של ההורים
15 ולפגיעה בצוות החינוכי, אשר עשויים להביא לקריסת בית הספר עד כדי סגירתו.
16 גרסתו של המפקח בהליך כאן מאמצת דברים אלו שנרשמו מפיו במכתב הזימון לשימוע
17 (סעיפים 38, 45, 54, 58 לתצהיר המפקח; עדותו בעמודים 43-41 ו-45 לפרוטוקול).
18
- 19 55. הערכתו של המפקח כי חזרת התובע לניהול בית הספר היא בלתי אפשרית, זוכה
20 לעיגון ממכתבים ששלחו ביום 20.4.17 צוות מורי בית הספר וועד המורים.
21
- 22 56. במכתב צוות המורים (נספח ט"ו לתצהיר התובע) (להלן – **מכתב המורות**)
23 החתום על ידי 21 מורות, צויין בין היתר כי צוות בית הספר מתנגד בתוקף לחזרת
24 התובע לתפקיד מנהל בית הספר. הוסבר כי הדבר נובע מהפצת הסרטון שגרמה להלם
25 ולמבוכה רבה; לחלק מהמורות היווה הדבר מעין אירוע טראומתי; כי המורות שקבלו
26 את הסרטון אינן יכולות עוד להתנהל מול התובע; כי חזרתו של התובע תפגע בהתנהלות
27 המורות בבית הספר, דבר שיגרום לפגיעה בתלמידים; כי התלמידים הפסיקו לרכוש
28 כבוד לתובע לאחר שקיבלו את הסרטון, והוא אינו מהווה עוד עבורם גורם מרסן. נרשם
29 כי "בכך איבד מר סעיד את כוח ההרתעה שלו, את יראת הכבוד ואת סמכותו כמנהל
30 בית הספר. תדמית מר סעיד נפגעה גם בקרב הצוות וההורים כאחד ונהפך לתדמית לא
31 חינוכית." הוסבר במכתב כי גם אם הסרטון הופץ בטעות, הדבר אינו גורע מהמצב

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1 שנוצר שבו לא תתאפשר התנהלות תקינה בבית הספר במידה והתובע יחזור לתפקיד
2 ניהולי.
- 3
- 4 57. לא הוכח כי החתימות על מכתב המורות הן מזוייפות או כי מי שחתמה עליו
5 עשתה זאת שלא מרצונה החופשי. ראשית, אף אחת מחותמות מכתב המורות לא זומנה
6 לעדות בענין זה. שנית, גם חוות הדעת הגרפולוגית שצרף התובע כנספח ט"ז לתצהירו
7 מתייחסת לשוני בשלוש חתימות בלבד מתוך 21 חתימות על גבי המכתב, כך שאין לומר
8 כי מרבית החתימות מזוייפות. בנוסף, בחוות הדעת צויין כי המסקנה בענין שלושת
9 החתימות אינה חד משמעית שכן נדרשות בדיקות נוספות, כגון בדיקת המסמך המקורי
10 ובדיקת דוגמאות חתימה נוספות.
- 11
- 12 58. איננו מקבלים את טענת התובע כי האמור במכתב המורות הוא בגדר טענות
13 סרק וכי חזרת התובע לנהל את בית הספר לא תמנע מהמורים ללמד בו כמקודם (סעיף
14 53 לתצהיר התובע; עדותו בעמוד 29 לפרוטוקול). זו טענה בעלמא. מכתב המורות
15 משקף מצוקה קשה ואמיתית של רוב מכריע מצוות מורות בית הספר. מהמכתב עולה
16 כי בעקבות הפצת הסרטון, נפגעה בצורה מהותית יכולתו של התובע לנהל את בית
17 הספר. זאת, מאחר והמורות מרגישות שאינן יכולות להתנהל עוד מולו; ומאחר והתובע
18 איבד את כח ההרתעה, התדמית, הסמכות ויראת הכבוד שאמור היה לקבלם
19 מהתלמידים ומצוות המורים. אנו קובעים כי תחושות אלו של מורות בית הספר שיקפו
20 את תחושותיהן הסובייקטיביות האמיתיות. עיגון לכך ניתן למצוא בכך שתחושות אלה
21 מצאו ביטוי מוחשי ביום 20.4.16 עת ניסה התובע לשוב לניהול בית הספר, דבר שנתקל
22 בהתנגדות עזה של המורות. על כך שהדברים שנכתבו במכתב המורות שיקפו את
23 תחושותיהן האמיתיות של המורות, ניתן ללמוד גם ממסקנת המפקח, אשר ביקר בבית
24 הספר לאחר שהתובע הודיע לקראת תום החל"ת על כוונתו לשוב ולנהל את בית הספר,
25 ומצא כי קיימת התנגדות לכך מצד המורים וההורים (עדות המפקח בעמוד 45
26 לפרוטוקול). המסקנה כי האמור במכתב המורות שיקף תחושות אמיתיות של צוות
27 המורות, זוכה לחיזוק עת נותנים את הדעת כי מאז הפצת הסרטון לא נקט התובע
28 בפעולה כלשהי לשיקום היחסים עם צוות המורות.
- 29
- 30 59. במכתב ועד ההורים של בית הספר (נספח י"ד לתצהיר התובע) (להלן – **מכתב**
31 **ועד ההורים**) נכתב, בין היתר, כי קיימת מניעה חברתית מוסרית לשובו של התובע לנהל

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 את בית הספר; כי הקהילה בעוספיא מתנגדת נחרצות לחזרתו; כי ועד ההורים לא יתן
2 יד למהלך כזה ויעשה הכל כדי לטרפדו, גם אם הדבר יהיה כרוך בהשבתת בית הספר;
3 כי התובע אינו ראוי לכהן בתפקיד מנהל בית ספר; וכי האמון בו נפגע בצורה בלתי
4 הפיכה מצד של התושבים וכן נפגעה עמדת המנהיגות שלו בעיני התושבים, צוות בית
5 הספר והתלמידים. אנו קובעים כי ממכתב ועד ההורים עולה התנגדות נחרצת לשובו
6 של התובע לתפקיד מנהל בית הספר, תוך שההורים מאיימים להשבית את בית הספר
7 במידה והתובע ישוב לנהלו. עמדה זו של ההורים, כעולה ממכתב ועד ההורים, לא
8 נסתרה. המסקנה שזו היתה עמדת הורי התלמידים, אך סבירה עת נותנים את הדעת
9 להתנגדות הנחרצת של ההורים לשובו של התובע לניהול בית הספר, כפי שמצאה
10 ביטויה ביום 20.4.16, ובשים לב לעובדה כי מאז הפצת הסרטון לא נקט התובע בפעולה
11 כלשהי כדי לשקם את יחסיו עם ועד ההורים. לא מצאנו ממש בטענות התובע בנוגע
12 למכתב ועד ההורים (סעיפים 25-26 לתצהיר התובע), שם טוען התובע כי מטרת המכתב
13 היתה למנוע את חזרתו לתפקיד, כדי לאפשר לגיוהרה לקבל את התפקיד במקומו.
14 הטענה לא מקובלת עלינו. ראשית, הטענה של התובע לקרבה משפחתית בין גיוהרה
15 לבין חברי ועד ההורים, אינה נוגעת לוועד ההורים בבית הספר אלא לוועד ההורים
16 ביישוב (עדות המפקח בעמוד 42 לפרוטוקול). שנית, עמדת ועד ההורים אינה עומדת
17 לבדה. מצטרפות אליה עמדת צוות המורות, וגם עמדת המפקח – אשר סברו כולם כי
18 חזרת התובע לניהול בית הספר תגרום נזק לתפקודו התקין של בית הספר.
19
20 60. הפצת הסרטון גרמה לכך שתדמיתו של התובע כמנהל בית הספר, נהרסה בעיני
21 המורים והורי התלמידים. כך עולה במפורש ממכתב המורות וממכתב ועד ההורים.
22 הרס התדמית גרר בעקבותיו חוסר יכולת לנהל את בית הספר. הדבר בא לידי ביטוי
23 ברור בנסיונו של התובע לשוב לניהול בית הספר ביום 20.4.16, נסיון שכשל. לא נטען
24 על ידי התובע – וממילא לא הוכח – כי במקביל להודעתו למשרד החינוך על רצונו לשוב
25 לנהל את בית הספר בתום החל"ת, נעשו פעולות כלשהן על ידו לשם יצירת שותפות עם
26 המורים ועם ועד המורים, במטרה לאפשר את חזרתו לניהול בית הספר. המפקח
27 מסביר כי התובע לא נקט בפעולות כאלה, וגרסתו לא נסתרה (סעיף 54 לתצהיר
28 המפקח). שותפות כזו של מנהל בית ספר עם צוות המורים ועם ההורים היא תנאי לכך
29 שמנהל בית ספר יצליח להשיג את המטרות העומדות בבסיס תפקידו (סעיף 47 לתצהיר
30 המפקח). כאמור, התובע לא נקט בפעולות כלשהן כדי ליצור את אותן שותפויות עם
31 המורים ועם ההורים לאחר שהסרטון הופץ. זאת, על אף שהפצת הסרטון הביאה להרס
32 תדמית התובע ופגיעה קשה בכושר ההנהגה שלו בעיני המורים וההורים.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1

2

לא נפל פגם באופן קבלת ההחלטה

3

61. בנסיבות אלה, בהן נותרה התנגדות עזה של צוות המורות ושל ההורים לשובו

4

של התובע לתפקיד מנהל בית הספר בתום החל"ת, ובהינתן כי התובע לא השכיל לשקם

5

את היחסים עם המורים וההורים וליצור עמם את השותפות הנדרשת לשם חזרתו

6

לתפקיד המנהל, תוך שכל אלה יוצרים סיכון ממשי כי תפקוד בית הספר יקרוס ככל

7

שהתובע ישוב לנהלו בתום החל"ת, רשאי היה משרד החינוך לשקול לנייד את התובע

8

מתפקידו כמנהל בית הספר. אנו קובעים כי לא נפל כל פגם בנוגע לאופן קבלת ההחלטה

9

על ידי משרד החינוך.

10

11

62. טרם קבלת ההחלטה, זומן התובע לשימוע בפני מנהל המחוז. הזימון לשימוע

12

היה בכתב (נספח י"ח לתצהיר התובע) ופורטו בו הטעמים שלאורם שוקל מנהל המחוז

13

האם לאפשר לתובע לשוב לניהול בית הספר. בין היתר, פורט שם כי המפקח שיקף

14

למנהל המחוז את דעתו כי חזרת התובע לניהול בית הספר תגרום לעימותים וזעזועים

15

מול ההורים ולפגיעה בתפקוד הצוות החינוכי, דבר העשוי להביא לקריסת בית הספר

16

עד כדי סגירתו. לזימון לשימוע צורפו מכתב המורות ומכתב ועד ההורים. אנו קובעים

17

שהזימון לשימוע היה מפורט, וצורפו לו הראיות המינהליות אשר מנהל המחוז התבסס

18

עליהן בהמשך בעת קבלת ההחלטה. מדובר בזימון לשימוע שאיפשר לתובע להיערך

19

אליו כראוי.

20

21

63. מנהל המחוז אפשר לתובע להשמיע את עמדתו טרם קבלת ההחלטה. הדבר

22

נעשה הן בכתב והן בעל פה. הטיעונים בכתב הועלו על ידי התובע במכתב מיום 7.6.17

23

שבו ציין התובע, בין היתר, כי אין למנהל המחוז סמכות לקיים את השימוע (נספח י"ט

24

לכתב התביעה). הטיעונים בעל פה הועלו על ידי התובע ביום 8.6.17 בשיחה בנוכחות

25

מנהל המחוז, המפקח, ב"כ התובע והתובע עצמו. התובע טען באותה שיחה, בין היתר,

26

כי אין מניעה שישוב לנהל את בית הספר שכן כך סוכם עם מנהלת המחוז הקודמת; כי

27

התובע נפגע מכך שצוות בית הספר הפיץ את הסרטון; כי ענין הסרטון היה בגדר טעות

28

שאינה אירוע פלילי או מוסרי; כי מאז צאתו לחל"ת "דברים עברו ולכן יכול לחזור

29

לעבודה"; וכי אין מניעה חוקית לחזרתו לתפקיד המנהל (פרוטוקול השימוע – מוצג

30

נ/1). עיון בפרוטוקול השימוע מעלה כי ניתנה הן לתובע והן לבא כוחו הזדמנות אמיתית

31

להשמיע את טענותיהם, ואף התנהלו חילופי דברים עם מנהל המחוז והמפקח, שאפשרו

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1 לתובע ולבא-כוחו לחדד את טענותיהם. הדברים הועלו בכתב, בפרוטוקול שכתב משרד
2 החינוך (מוצג נ/1). אנו קובעים כי השימוע עצמו התנהל ללא פגם.
3
- 4 64. מאחר ומדובר בהחלטה שעניינה אפשרות כי התובע ינוייד מתפקידו – אותו
5 מילא מספר שנים – חייב היה משרד החינוך לשימוע את עמדת התובע טרם קבלת
6 ההחלטה. על כן, בדין קיים מנהל המחוז את שיחת השימוע ביום 8.6.17 ויש לדחות
7 את טענת התובע (סעיף 40 לתצהירו) כי לא היה בסיס משפטי לקיומו של שימוע כזה.
8 התובע מפנה לחוזר מס' 1246-2009 של נציבות שירות המדינה (נספח כ"א לתצהירו)
9 (להלן – **חוזר נש"מ**) וטוען כי לא התקיימו התנאים הקבועים בחוזר זה לזימונו
10 לשימוע. דין הטענה להידחות. העיגון המשפטי למקרים שבהם מחוייב מעסיק לקיים
11 שימוע לעובד, אינו קבוע בהכרח בחוזר כלשהו של נציבות שירות המדינה. במקרה
12 הפרטני כאן, החובה לקיים שימוע בשל הכוונה לנייד את התובע מתפקידו, מקורה
13 בחובת תום הלב של משרד החינוך (סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג – 1973)
14 ובמגבלות המוטלות על זכות היתר שלו כמעסיק, וכן בכללי המשפט המינהלי, כפי שכל
15 אלה עוגנו בפסיקה. חוזר נש"מ אליו הפנה התובע כלל אינו רלוונטי, בשים לב לכך
16 שעניינו נוהל פיטורי אי התאמה. התובע לא פוטר, אלא נוייד מתפקידו, תוך שמשרד
17 החינוך ממשיך להעסיקו.
18
- 19 65. בתום השימוע, קיבל מנהל המחוז החלטה מנומקת ומפורטת בכתב. לסבירותה
20 של ההחלטה נתייחס בהמשך. יש לקבוע כי מעצם העובדה שההחלטה היתה מנומקת
21 ובכתב, פעל משרד החינוך כדין בכל הנוגע לאופן קבלת ההחלטה. יש לדחות את טענת
22 התובע כי המפקח הוא שקיבל את ההחלטה במקומו של מנהל המחוז. הדבר לא הוכח.
23 מנהל המחוז הוא שקיים את השימוע והוא שחתום על ההחלטה. הוא נועץ אמנם
24 במפקח טרם קבלת ההחלטה (עדות המפקח בעמוד 47 לפרוטוקול). אלא שהיוועצות
25 זו אינה מלמדת כי מנהל המחוז התפרק מסמכותו והעבירה למפקח. היוועצות עם
26 המפקח היתה נחוצה מאחר והמפקח – מכח תפקידו – הוא שליווה את בית הספר ואת
27 התובע בתקופה הרלוונטית. קבלת המידע מהמפקח, איפשרה למנהל המחוז, בין היתר,
28 לבסס את ההחלטה על תשתית ראייתית מספיקה. היוועצות זו אך מחזקת את
29 המסקנה כי אופן קבלת ההחלטה היה תקין.
30
- 31 66. התובע טוען כי העובדה שבחודש 5/17 הציע לו משרד החינוך להשתבץ לתפקיד
32 של מדריך מחוזי וכן בשעות הוראה במרכז פסג"ה, מצביעה כי השימוע היה פגום שכן

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 החלטת הניוד כבר התקבלה על ידי המדינה עוד לפני שיחת השימוע. טענה זו לא
2 מקובלת עלינו. משרד החינוך רשאי היה להציע לתובע ניוד לתפקיד אחר, לאחר שנוכח
3 כי קיימת התנגדות של מורי בית הספר והורי התלמידים לשובו של התובע לתפקיד
4 מנהל בית הספר. זו היתה רק בגדר הצעה, ולא בגדר החלטת ניוד. כך עולה במפורש
5 ממכתב מיום 18.5.17 ששלח משרד החינוך לב"כ התובע (נספח י"ב לכתב התביעה
6 ותצהיר התובע), שם נרשם כי מדובר בהצעת שיבוץ. משרד החינוך רשאי היה להציע
7 הצעה כזו על מנת לבחון האם ניתן להגיע לשיבוץ מוסכם, ואין בכך כדי להצביע כי
8 התקבלה החלטה סופית בעניין השיבוץ עוד לפני השימוע. משדחה התובע את ההצעה,
9 נדרש משרד החינוך לקבל החלטה – וזו נתקבלה רק לאחר שקויים השימוע ונשמעה
10 עמדת התובע. חיזוק למסקנה כי דעתו של משרד החינוך לא היתה נעולה בשימוע ניתן
11 למצוא בכך שמנהל המחוז הסביר בפתח השימוע (מוצג נ/1) כי משרד החינוך שוקל את
12 החלטותיו לקראת שנת הלימודים תשע"ח, וכי ההחלטה תתקבל בין היתר לאור
13 הטענות שישמיעו התובע ובא כוחו בשימוע.

14
15 67. לאור כל אלה אנו קובעים כי ההחלטה התקבלה בצורה תקינה מבחינה
16 פרוצדורלית, באופן שלא נפגעו כללי הצדק הטבעי. כך, היא נשענת על ראיות מנהליות
17 מבוססות שהן עמדת המפקח המלווה את הפרשה מאז היוולדה; על מכתב המורות
18 ומכתב ועד ההורים מהם עלתה התנגדותם לשובו של התובע לבית הספר; ועל טענות
19 התובע, לרבות אלו בכתב. כך, טרם קבלת ההחלטה נשמעה עמדת התובע. כך, גם אם
20 עובר לשימוע הוצעה לתובע הצעת שיבוץ לפיה לא ישוב לנהל את בית הספר, אין הדבר
21 מצביע כי דעתו של מנהל המחוז היתה נעולה. כך, ההחלטה מנומקת ומפורטת.

ההחלטה סבירה ומידתית

22
23
24 68. כאמור, בעקבות שיחת השימוע שהתקיימה ביום 8.6.17 נתן מנהל המחוז
25 החלטה בכתב ביום 15.6.17 שם החליט כי התובע לא ישוב לנהל את בית הספר ויוכל
26 לשמש, אם ירצה, כמדריך מחוזי (נספח כ"ב לתצהיר התובע). בהחלטה צויין, בין היתר,
27 כי בבסיס ההחלטה שלא להיעתר לבקשת התובע לשוב ולנהל את בית הספר עומדת
28 חוות דעתו של המפקח אשר מלווה את בית הספר מאז הפצת הסרטון וסבור כי לאור
29 התנגדותם של מורי בית הספר וועד ההורים, חזרת התובע לנהל את בית הספר תגרום
30 לזעזוע ולקושי של ממש להמשך התנהלותו הסדירה. בנוסף ציין מנהל המחוז בהחלטה
31 כי ממכתב המורות וממכתב ועד ההורים עולה קושי אמיתי של התובע לגייס הן את
32 המורים והן את ההורים לעבוד עמו; כי מנהל שתמונתו – בה הוא נמצא במצב אינטימי

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 ביותר – הופצה בחדר המורים, יתקשה מאוד להמשיך ולהוביל את בית הספר, בפרט
2 כשמדובר בצוות עובדי הוראה בעל אופי דתי, וזאת גם אם הפצת התמונה לא היתה
3 מכוונת; כי לא קיים בסיס לטענת התובע להבטחה שלטונית מצידה של מנהלת המחוז
4 הקודמת, רחל מתוקי, לשוב ולנהל את בית הספר; וכי התובע לא הסביר כיצד יוכל
5 להתמודד מול כל הגורמים בבית הספר ולהמשיך ולשמש להם סמכות מקצועית
6 מובילה, וכיצד ישקם את תדמיתו שנפגעה כה קשות בעקבות האירוע.

7
8 69. אנו קובעים כי ההחלטה סבירה ומידתית ואין כל מקום להתערב בה. ההחלטה
9 אינה קובעת עמדה מוסרית כלשהי על עצם צילום הסרטון או על עצם הפצתו בטעות
10 למורות בית הספר. תחת זאת, התמקדותה של ההחלטה היא בהשפעה שגרמה הפצת
11 הסרטון על יכולתו של התובע לשוב ולנהל את בית הספר. אנו קובעים כי התמקדות זו
12 של ההחלטה בהשפעת הפצת הסרטון על יכולתו של התובע לשוב ולנהל את בית הספר
13 מלמדת על כך כי מנהל המחוז שקל שיקולים רלוונטיים, ואין מדובר במקרה שבו
14 נשקלו שיקולים בלתי רלוונטיים. זאת, מאחר וקבענו כבר כי מותר לכל אדם, כולל
15 התובע, לצלם עצמו בחדרי חדרים ועצם הצילום של המצב האינטימי איננו יכול להוות
16 טעם למנוע מהתובע מלשוב לבית הספר כמנהל.

17
18 70. בבסיס ההחלטה עומדת העובדה - שהוכחה בפנינו - כי בעקבות הפצת הסרטון,
19 נפערה תהום בין התובע לבין צוות המורות בבית הספר ולבין הורי התלמידים. היא
20 פגעה קשות בתדמיתו של התובע בעיני המורות וההורים, ועל כן גם פגעה ביכולתו
21 לשמש בבית הספר דמות מובילה ומנהלת שהיא בעלת סמכות. כפי שמלמד נסיונו של
22 התובע ביום 20.4.16 לשום ולנהל את בית הספר – נסיון שכשל – כמו גם מכתב המורות
23 ומכתב ועד ההורים, עמדתם של המורות ושל ההורים היא כזו שחזרת התובע לניהול
24 בית הספר, מבלי שהתובע מצליח לרתום את המורים ואת ההורים לעבודה משותפת
25 עמו, היא בלתי אפשרית שכן לא תאפשר את תפקודו התקין של בית הספר. כפי שכבר
26 קבענו, משרד החינוך נתן לתובע הזדמנויות לנסות ולשקם את היחסים עם המורים
27 וההורים, אך התובע לא ניצל הזדמנויות אלו. התובע כלל איננו מסביר כיצד יוכל לגשר
28 על התהום הפעורה בינו לבין ההורים והמורים וכיצד יוכל לנהל את בית הספר בנסיבות
29 קשות אלו. תחת זאת, התמקדותו של התובע היא אך בחלק המתייחס לפגיעה הנטענת
30 בזכויותיו שלו.

31

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

71. משרד החינוך לא יכול היה להתעלם מההתנגדות הנחרצת של המורים וההורים לשובו של התובע לתפקיד מנהל בית הספר. התעלמות כזו יכולה היתה להביא להשבתת בית הספר ולקריסתו. לו נהג כך משרד החינוך, לא היה ממלא את תפקידו לנהל את מערכת החינוך. לו התקבלה דרישת התובע להשיבו לתפקיד מנהל בית הספר, עשוי היה הדבר להביא לקריסת בית הספר ולפגיעה בציבור רחב של תלמידים והוריהם. כלומר לא רק אינטרס התובע מעורב כאן, אלא אינטרס למניעת פגיעה בציבור רחב ופגיעה של תלמידי בית הספר. כל אלה גם הם מצביעים כי ההחלטה סבירה ומאוזנת. חשוב להזכיר כי ההחלטה שלא לאפשר לתובע לשוב ולנהל את בית הספר, התקבלה רק לאחר שקודם לכן (בחודשים 4/16 ואחר כך ביולי 2016) היה נכון משרד החינוך לתת לתובע הזדמנות לשוב ולנהל את בית הספר, ולאחר שהתברר כי הדבר אינו אפשרי. כלומר, ההחלטה שלא לאפשר את חזרת התובע לניהול בית הספר לא התקבלה מיד לאחר הפצת הסרטון, אלא רק בחלוף זמן ולאחר שהתברר כי הנסיבות אינן מאפשרות חזרה כזו. גם בכך יש להצביע על סבירות ומידתיות ההחלטה.

72. ההחלטה אינה מכוונת לפיטוריו של התובע. הוצע לשבצו בתפקיד אחר ובפועל שובץ התובע בתפקיד של מדריך מחוזי. על פי משרד החינוך, מדובר בתפקיד בכיר אותו ממלאים גם מי ששימשו בעבר מנהלי בתי ספר (סעיף 41 לתצהיר המפקח). מכאן שההחלטה לא היתה כרוכה בשלילת מקור פרנסה מהתובע. נכונותו של משרד החינוך לשבץ את התובע בתפקיד אחר, מצביעה אף היא על סבירות ההחלטה והיותה מידתית, עת מנהל המחוז לא התעלם מאינטרסים של התובע. טענת התובע כי בפועל אינו משמש מדריך, לא הוכחה. התובע אישר כי הוצא לו כתב מינוי על ידי משרד החינוך לתפקיד מדריך שבו נרשם כי הוא משובץ לארבעה ימי הדרכה (עדות התובע בעמודים 25-26 לפרוטוקול). ניתן היה לצפות כי לו אכן הועסק התובע – כטענתו – בתפקיד זוטר שאינו מדריך, היה מלין על כך בפני משרד החינוך במהלך השנתיים שבהם הוא מועסק על פי אותו כתב מינוי. התובע לא הציג בפנינו אסמכתה כלשהו לכך שהלין בענין זה, והדבר מחליש ממשקל גרסתו.

73. יש לדחות את טענת התובע כי ההחלטה מהווה פרס למי מהמורים שגרמו להפצת הסרטון לנמענים מעבר לקבוצת המורים בבית הספר. ראשית, לא הוכח כלל מי גרם להפצת הסרטון לגורמים שאינם נמנים על קבוצת המורים בבית הספר. לא הוכח כי מדובר במי ממורי בית הספר. אף התובע מודה בכך (סעיף 96 לתצהיר התובע). שנית, השאלה האם יש להשיב את התובע לתפקידו כמנהל בית הספר, לאחר שהסרטון

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 הופץ, אינה יכולה להיות מוכרעת רק על פי השאלה האם יש בכך כדי להוות פרס למי
2 שהפיץ את הסרטון לגורמים שאינם מורי בית הספר. השיקולים והאינטרסים שיש
3 לשקול כאן רחבים הרבה יותר. הם מערבים בראש ובראשונה את האינטרס הציבורי
4 כי בית הספר יתפקד וימלא את תכליתו לשמש מוסד חינוכי. תכלית מרכזית זו לא
5 יכולה היתה להיות מושגת לו חזר התובע לנהל את בית הספר, ומכאן שיש לדחות את
6 טענת התובע בענין זה.

7
8 74. חשוב להדגיש, כי המניעה משובו של התובע לנהל את בית הספר איננה בגדר
9 סנקציה עונשית כלפיו. הפצת הסרטון על ידו נעשתה בטעות. איש לא מייחס לתובע
10 עבירה פלילית או משמעתית. המניעה לחזרתו לניהול בית הספר נובעת בשל חוסר
11 יכולת להנהיג ולנהל בית ספר מאז הפצת הסרטון. על כן יש לדחות את טענת התובע
12 בענין זה.

13
14 75. לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי ההחלטה סבירה ואין להתערב בה. זאת
15 ועוד. ההחלטה קשורה לתחום מקצועי מובהק: האופן שבו יש לנהל מוסדות חינוך.
16 משרד החינוך הוא זה שצריך לקבל החלטות בתחום מקצועי זה. בית הדין לא אמור
17 לקבל את ההחלטות המקצועיות במקומו, עת שאותן החלטות מתקבלות בצורה
18 תקינה. גם מטעם זה אין להתערב בהחלטה.

ההחלטה אינה מהווה הפרה של הבטחה שלטונית

19
20
21 76. התובע טוען כי ההחלטה מהווה הפרה של הבטחה שלטונית לאפשר לו לשוב
22 ולנהל את בית הספר בתום החל"ת. טענה זו לא מקובלת עלינו.

23
24 77. ראשית, כפי שקבענו לעיל, לא הוכחה הבטחה שלטונית. לכן יש לדחות את
25 טענת התובע, כי לאור הבטחה זו היה משרד החינוך מנוע מלקבל את ההחלטה.

26
27 78. שנית, אף אם היתה הבטחה שלטונית כנטען על ידי התובע – וכאמור לא כך
28 קבענו – עדיין רשאי היה משרד החינוך לחזור בו מאותה הבטחה. רשות מנהלית
29 רשאית לחזור בה מהבטחה שלטונית כאשר קיימות נסיבות שבהן האינטרס הציבורי
30 גובר על אינטרס הפרט והציבור בקיום ההבטחה (בג"צ 585/01 קלכמן נ' ראש המטה
31 הכללי, פ"ד נח(1) 694, 713-715 (2003)). במקרה כאן התרשם משרד החינוך - ושוכנענו
32 כי התרשם על בסיס מידע מבוסס - כי חזרת התובע לניהול בית הספר תשתק את בית

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

1 הספר. מקרה שכזה היה פוגע באינטרס ציבורי מן המעלה הראשונה לספק שרותי חינוך
2 תקינים לאוכלוסייה. אלו הן נסיבות המצדיקות חזרה מהבטחה שלטונית, ככל שהיתה
3 כזו. עצם העובדה כי בעבר היה נכון משרד החינוך לתת לתובע הזדמנות לשוב ולנהל
4 את בית הספר על אף ההתנגדות אצל המורים וההורים, אין משמעה כי כיום, לאחר
5 שהתובע לא עמד בהצלחה בניסיון שניתן לו לקראת שנת הלימודים תשע"ז לאחות את
6 הקרעים, לא רשאי משרד החינוך לקבל החלטה שבה יגיע למסקנה כי אין לאפשר
7 לתובע ניסיון נוסף שכזה.

יש לדחות את טענת התובע בנוגע לשיקולים פסולים

8
9
10 79. התובע מעלה טענה כי ג'והרה ואחרים, ותוך כדי קנוניה בין מורי בית הספר וועד
11 ההורים, פעלו כדי להדיחו מתפקידו וזאת על מנת שג'והרה תוכל לכהן בתפקיד מנהלת
12 בית הספר. טענה זו לא מקובלת עלינו.

13
14 80. ראשית, היא לא הוכחה. כך, למשל, התובע לא ביקש להעיד את ג'והרה או מי
15 מצוות המורים או חברי וועד ההורים. שנית, וזה העיקר, מי שקיבל את ההחלטות
16 בעניינו של התובע הוא משרד החינוך ולא ג'והרה, המורים או וועד ההורים. משרד
17 החינוך הוא גורם עצמאי ומקצועי. הוכח בפנינו – כפי שכבר קבענו לעיל – כי שיקוליו
18 היו ענייניים. לא נטען – וממילא לא הוכח – כי מי מנציגי משרד החינוך משתייך למחנה
19 כלשהו אשר מבקש את רעת התובע או מבקש להיטיב עם ג'והרה על חשבון התובע,
20 ממניעים לא ענייניים. המפקח הכחיש זאת בעדותו וגרסתו לא נסתרה (עדות המפקח
21 בעמוד 46 לפרוטוקול). עובדה זו מחלישה מהמשקל שיש לייחס לטענת התובע.
22 שלישית, התנהלות משרד החינוך בזמן אמת – עת היה נכון ליתן לתובע הזדמנות לשוב
23 ולנהל את בית הספר לקראת שנת הלימודים תשע"ז – עומדת בסתירה רבתי לטענת
24 התובע. היא מצביעה כי משרד החינוך לא מיהר להגיע למסקנה כי התובע אינו יכול
25 לחזור לנהל את בית הספר. הדבר מחליש מטענת התובע כי משרד החינוך עשה יד אחת
26 עם מי שמבקשים להתנכל לתובע. זאת ועוד. התובע לא הצליח להראות כי לא קיימת
27 התנגדות אצל ההורים והמורים לחזרתו לבית הספר. קבענו כבר כי קיימת התנגדות
28 כזו. מדובר בהתנגדות שעלתה רק בעקבות הפצת הסרטון ולא קודם לכן. כלומר, אין
29 מדובר בהתנגדות שאין לה ביסוס עובדתי.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

התביעה לפיצוי כספי

1
2 81. התובע עותר לחייב את משרד החינוך לפצותו בסכום כספי של 240,000 ש"ח
3 בשל אבדן ההשתכרות בעת ששהה בחל"ת במשך שנה. נטען כי יציאתו לחל"ת מבלי
4 שמשרד החינוך מקיים את הבטחתו לאפשר לו לשוב לנהל את בית הספר בתום החל"ת,
5 עולה כדי הטעית התובע בעת שהחליט לצאת לחל"ת.

6
7 82. יש לדחות את התביעה לתשלום פיצוי. ראשית, התובע לא הוכיח את גובה
8 הפיצוי. כך, למשל, טענתו כי שכרו החודשי עומד על 20,000 ש"ח ברוטו כלל לא הוכחה
9 בראיה חיצונית, כגון תלוש שכר. שנית, קבענו כבר כי לתובע לא ניתנה הבטחה
10 שלטונית לשוב ולנהל את בית הספר בתום החל"ת. על כן, אין לומר כי יציאתו לחל"ת
11 לוותה בהטעה כלשהי מצידו של משרד החינוך. בהיעדר הטעה ובהיעדר הבטחה
12 שלטונית, לא קמה זכות לפיצוי כלשהו.

סיכום

14
15 83. לאור האמור לעיל, התביעה נדחית.

16
17 84. התובע ישא בהוצאות הנתבעים 1-2 בסך כולל של 3,000 ש"ח ובשכ"ט הנתבעים
18 1-2 בסך כולל של 17,000 ש"ח, אשר ישולמו לידי המדינה תוך 60 ימים מעת שיומצא
19 פסק הדין לתובע. בקביעת סכומים אלו לא הבאנו בחשבון את הבקשה לסעד זמני,
20 שבגינה כבר חוייב התובע בתשלום הוצאות למדינה. מנגד, כן הבאנו בחשבון את
21 העובדה כי לצורך בירור התביעה נדרשו שלושה דיונים, מהם שני דיוני הוכחות.

22
23 85. התובע ישא בהוצאות הנתבעת 3 בסך כולל של 500 ש"ח אשר ישולמו לידי
24 הנתבעת 3 תוך 60 ימים מעת שיומצא פסק הדין לתובע. בבסיס פסיקת הוצאות זו
25 עומדת העובדה כי הנתבעת 3 אמנם לא היתה מיוצגת בהליך כאן וגם לא התייצבה
26 כבעלת דין לדיוני ההוכחות, אולם היא כן נדרשה להגיש כתב הגנה.

27
28 86. לצדדים מוקנית, תוך 30 ימית מעת שיומצא להם פסק הדין, זכות לערער עליו
29 בפני בית הדין הארצי לעבודה בירושלים.

30
31
32

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 60841-07-17

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12

ניתן היום, כ"ב חשוון תש"פ, (20 נובמבר 2019), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

נציג ציבור (מעסיקים)
אבי פרלה

אסף הראל, שופט

נציג ציבור (עובדים)
יהודה פיגורה

